

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Emil J. Söderman
 Härad: BJÄRE Adress: Svenstorp Hof
 Socken: V. KARUP Berättat av: Christina Nilsson
 Uppteckningsår: 1999 Född år 1848 i V. KARUP

Uppteckningen rör	
Fiskarliv.	1-15.
Barn dopsceder.	16
Drakskatt	19.
Trolldom. [trollar bort mjölk ö kor.	21.
Olycksrørsel	23
Se häxa påskdagen.	26
Gömma grisslorna skärtorsdagen.	26
Blod botar lyte	27.
Mot ulslag.	29.
Fadderpäng. i skors.	30.
För fisketur.	31.

Landskap: *Skåne* . Socken: *Västra Karup*

Fullständigt namn: *Christina Nilsson*

Född den *14 december* år *1848* på "*Västergården*" *Ramsjö*
i *Västra Karup, Skåne* (gård eller by)

Yrke: *Midlandbruk* (socken och landskap)
(gift sen 1874) Bisyssla:

Bosatt å följande platser: *Västra Karup (Skåne)*
(socken, landskap, tid)

Bor nu: *Ramsjöstrands fiskeläge nr. 1 Ramsjöstrand*
(gård eller by jämte postadress)

Faderns namn: *Göran Söderman* född

Moderns namn: *Johanna Söderman* född

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? b) modernet?

Närmare upplysningar om släkten: *fadern var Björkstens pantägare därjäm-*
te landbruk. Farfadern hette Eldes Söderman; farmmodern (t. ex. i flyttning, yrken m. m.)
hette Kerstin Söderman; v.oro två yrken jordbrukare.
Morför hette Nils Persson; modern hette Lucia Persson

Sagesmannens barndom: *Exselsåll i en jordbruker; Nils, Lucia*
(el. upptecknarens) (syssetsättning, syskon)
skolgång: *i flyttande folkskola*

Läsning: *Skonlitteratur samt religiös litt. - Engelströms tidn.*
(böcker, tidningar m. m.)

Resor: *Seglad ombord på sin fars fartyg till Stockholm*

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?
(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar:

Död den

(år och dag)

Ant. av

Dessa uppgifter ha insänts av:

Sörenstorp Hög

(namn och fullständig adress)

år *1929*

ACC. NR. 2310

Landskap: *Skåne* Upptecknat af: *Emil Goderman*
 Härad: *Bjäre* Adress: *Trenstorp Skap*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af: *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

Uppteckningen rör *Fiskerliv i forna tiders*
Bjärabygd.

På del hafom flutna Bjäre har sedan gamla
 tider levat en hårdigt och modigt pläkt, postat
 av en Rarg natur, som en gång krävde en hårt
 och strävanmt arbete för att lämna dess befolk-
 ning en knäppt levnadsröd. Inom en del av
 Bjäre var förmå för hundra år sedan puda den
 fruga del av jorden odlad, och även de odlade som
 pådana lämna på den tiden en mycket sparsam
 avkastning, i synnerhet till följd av de förmå

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV1.
(31 sidor)*Fiskerliv*
(1-15)*Barnbröder*
16-18*Drakskatt.**Trollgumma*
förtäroa mjölk
*och kor.**Olycks varel.**Se hälsa*
*prick dagen.**Sömma grissla*
*na stäns öng.**Blod mot lyte*
*Mot utslag.**Fat der pungen*
Fiskerliv.

2.

primitiva jordbruksskeden och den an-
 amsat den rationella skötseln av jorden, varför
 en ej obetydlig del av befolkningen var hänvisad
 till även från havet förskaffa sig en del av sin
 utkomst. Även det hårda och krävande livet där-
 ute, ej sällan i kamp för livet med storm och vre-
 da vågor, skulle sitta präge på "hjärbegssingen"
 med nog av rikligt blod i sina ådror. —

En del av befolkningen i norra Bjäre
 vart på land i långa sedar, brunnar tid ej blott
 brukare av sin jord utan jämväl fiskare och sjömän,
 som modigt häng togo många hårt nappstag
 ute i Kattegatt och annars stads med listert stam-
 väder, då det gällde för dem att ur djupet hämta
 upp sina ofta litet sällsynta, men då de ombord
 på egna eller främlandes fartyg plöjde avlägsna
 farvatten. — De för sinna hårda

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2.

2310

3. Och ståtande med ett desslitas hårt provande liv
satt sig en visskänsliga prägel på dessa vård-
na tjärar, för vilka veklighet och trohågsenhet
var främmande. Lived för dem blev ständigt en
hård kamp för tillvaron, i vilken även minnorna
fingo taga sin dryga andel, ej blott med skötandet
av hemmets sysslor, utan därtill på åker och äng,
ej sållan vid åder och harv, ja, t. o. m. med handen
vid järnspiddet, där det var frågan om kryta sten
ur den stenbundna marken, samt under kulna
sen hördagarna vid fiskeläget i bryn mottaga fiskar-
nas rika fångster, då de återvänt efter sin icke
dagplånga hemfärd uppe i präst norra delen av
Rattsgård. — I augusti månad vidtog
omvärgerna för den inständande höstens fiske.
Fiskebåtarna skulle då överses uppe på land
innan de åter sjösattes, så att de voro i fullgott skick,

4. När siffisket skulle börja. När störm äntligen var
var inne, blev det ett förhållande i fiskeläget, som snart
fylldes av människor. De tillitsfulla och öde
fiskebodarna, som blivit uppförda i raden omkring
ett stensatt berg, öppnades för sina ägare uppe från
kyarna, vådrades och städades för att omedelbart tagas
i anspråk. De s. k. "stälarna", som förra hösten
efter fiskets slut inlagts i fiskebodarna, medan sitt
näringslivet försvann hem till sina gårdarna, och
på vilka man hängde maten till fiskeriet, blevo då
uttagna och placerade i raden invid bodarna. När alla
nödiga förberedelser för siffisket voro vidtagna,
skulle den kvinnliga delen av befolkningen, som rägnas
de sig där, taga sig an arbetet med ordnandet av må-
ten på silldrägen - på samma sätt som än i dag för att
därefter bära dem ned till de vid kajen väntande fiske-
båtarna. Sedan fiskarna väl försatt sina "metaskor"

5. med färdkost, voro de redo att hissa seglen för att ut-
i Kadlegall söka finna de vid den tiden på året mot
Rusten inkommande sillstungen och salunda infånga
dessa i sina utsatta nät. För avfärden kunde det
hända, att man såg sig erödrakad på grund av tuitagande
vådstyrka till en eller två "rev" i storseglet och kanske
därtill en "rev" i foalken, och att fiskareuberna ikläddes
sig oljekläder, "sydväst" och stora bragstovlar. När
vinden förlig, såg man från land inom kort det stora
seglet efter det andra försvinna vid horisonten. Under
min mors farfars tid styrdes ej sålunda färden uppåt
mot Särö och Skuisjö vid halländska Rusten, ja stäm-
dom gädda upp till trakten av Salkenberg. Under dessa
långre fisketurer utsatte man nästuden ena dagerna
och drog dem nästföljande dag. Känligen kom man
därvid hem först sent på kvällen och då kanske med
båtarna lastade av den rika sillfångsten —

6

— tio à tolv båtar. Nåten lågo då i höga sjöar, fyl-
laude lastrummet, men av dessa såg man knappast
något, endast massor av silverglänsande sill. Så
gällde det för fiskarna att med förenade ansträngningar
föra de av fångsten tyngda näten upp på land, där de
mottogs av de väntande Kvinnorna. I Kvällens
mörker, som upplystes av en mångfärdig lyktor,
i fiskelodar, på torget och nere vid strandkåden,
utvecklades där en förligt liv: under färd och strau-
plockades den myckna sillen ur näten, medan en mång-
föld från angående kyror samt sillhandlare to. man
ånda korta från Göttinge kända anlant till fiskeläget
samt ledrogs till höjandet av den livliga stämningens
i det glada och frodiga vimlet av människor. Det kunde
stundom inträffa, att det väsende arbetet med sil-
len fortgjick under en stor del av natten. Men från
varje båt samlades

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

2310

Skriv endast på denna sida!

i stora högar och de

7. Lades på på sätt, att fiskarna erhöles hälften där-
av, medan reitens ägare erhöles den andra hälften,
som återigen delades lika på antalet nät - denna del
sedan den s. R. "Kronärungen" - (en för varje båt)
- erhöles sin andel av fångsten, för vilken inkomsten
tillföll "Krokan", som var avsedd för harnens
underhåll, och för vilken vid fulltiden länades redo-
visning från såväl tillika kätar till harnstyrelsen, och
så den sålades inkomsten av länades till denna.
Tillhandlarna, men även andra uppförare, köjare
så en livlig kommers, erinrade om livet på en mark-
nadsdag. Priset var vanligen omkring femton dalen
(R. 2.50) pr. val, och efterfrågan var god, ty för järn-
vagnas tid för komfijärn och konkurrens med
Kohusläsk eller norsk sill. Någon timme därefter
Rustade "sillkrämarna", sillhandlarna åstad med
fullastade vagnar för att i angränsande bysknar

8 avyttra den efterfrågade varan. De av dessa från
fiskeläget långt levande plågade iukvartera sig
över natten i bondgårdarna uppe i byn, ibland en-
da till två stycken i en gård, och på slappste de här-
tarna lösa på bete i den gården härade skogshagar
eller ängmarker. Vintertiden vid fiskeläget blev of-
ta lång, varför man blev ledde hungrig och tröt-
tig, som affärspötagarna gummor vogsamt
förutsett, varför sådana upfunno sig vid torget, där
hannas mudderverk vanligen under fisketiden
var placerat, och på detta hade kaffeservering i sym-
het för långväga besökande. Kaffet koktes i någon
av de få fiskestugor, som vid den tiden funnos där.
Även i den s. k. "kierboden" kunde man beställa kaffe
med dofs, varjunde förstås strupar där lät klada
med kierbodens högt uppskattade öl Bygdens ung-
karlar, i synnerhet de, som ej drott i sillfisket,

9. fingo här tillfälle att som artiga Karljörer bejuda Sina
Kvinnliga Bekanta jämte de unga flickorna i fiske-
boderna på Raffe, vilket då kallades bort till dessa,
och då utspann sig en livlig Konversation mellan de
unga, som här kauske någon gång vunnit en hjärtans
Kär för livet. — Kopparslagare från Bastad
kommo även på besök till Ramsjö fiskeläge för att
kladda och kladda tilläggen av människor göra affä-
rer med alster av Sine Kopparslagares Konst, liksom
också "hert Carlogubbar" med Högans hert Karl, vilka
fönte god åtgång, ja, även Bänder från anföräusande
kyrkor kommo hit med hru bakat bröd till försälj-
ning. — Efter avslutade affärer och lugnets iutträ-
daude, sedan de hundra från när och fjärran swä-
nigom avlägsnat sig, och kätarna äro blivt klara
till replat för att utsätta näten till ny fångst, satte
sig Kvinnorna, yngre som äldre, i Sina fiskelodder

10
för att efter intagen måltid öfverså de kruskoljda
och på "stälarna" torkade näten. Då hände det ofta,
gärde de fingo sitta flera timmar och "ladda" lagan, de sönd-
riga näten, men arbetet gick med liv och lust, och tiden
gick fort under plet och glän, i synnerhet om de, som
stundom hände, fingo besök av uauliga bekanta.
Men det var också en strävsam och därtill ej sällan
oröfvelstid, då kvinnorna där hemma med bårer
avotsägo sina anhörigas återvändande från den
hirdens ibland stormfiskade hav. Men arbetet
livades av den rikliga arkastningen, och kvinnorna
hårdades f. ö. av det hårda livet (som dock i regelunda
lärför saktade inslag av frisk glädje, godmodig hu-
mor, samt en och annan stänk av romantik un-
der det livligt pulserande livet vid Ramajo fiske-
läge på 1850-70 talet. — Tragiska händelser
kunde dock någon gång inträffa, såsom

11. då en fiskelåst den 23 okt. 1863 gick under i hård storm med snö och is. Dagen var som vanligt stormig, men trots detta gingo sämmliga båtar ut från fiskelåst för att hämta sinna garn ute i Rattgall, men då de kommit med Hallands Väderö tilltog stormen i styrka, varför sämmliga båtar utom två sågo sig nödsakade gå vända. Dessa sistnämnda fortsatte seglatsen vidare västerut från Väderö oaktat ökad vindstyrka, detta trots att på den tiden använde odåstade fiskelåst - men ingen av dem ville vända först, ty de voro djärva och modiga fiskare, som förut ridit ut många storm. Slutligen vände den ena båten för att bege sig hem, och i förbifarten ropade man då från den båten till de omkondvarande i den andra: "Nu vända vi och gå hem!" - och då följde denna kamratens exempel. Efter en stund hade

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

2310

2310

Skriv endast på denna sida! *Men också för att fram —*

13. Kära den dystra borgposten om detta modiga fiske-
res Sista beklats, en landskap, som väckte den djupa
församling bland befolkningen därstädes

— Vid Rönnebo fiskeläge ägnade man sig i
gamla tiden jämväl åt båtbyggnad. Nya båtar be-
ställdes, i de flesta fall av kolare, och arbetet ut-
fördes nere vid stranden, varvid kolarens hustrur
fingo förse arbetarna med mat, vilken
kolarna och aurullade i någon av de större fiske-
bodarna; och där intogs de också sina vaktider.
När många mindre fartyg byggdes därstädes för-
kortat till skel sedan, varjämte man utförde
någon reparation på fiskerbåtarna.

Vid reparationerna tillverkade man hampslag
till de under vintern i stugarna och gårdarna ut-
lånade tillnåten, sedan Rinnorna i hemmen
först spunnit hampgarnet därtill.

14. Många årtionden ha sedan dess förflutit och sedan
de gamla, djärva och modiga sjöbusarna slutat
sin besjats på livets många gång stormiga hav!
Men alljämt sedan dess om än med vällydande fram-
gång har man från Rönneby fiskeläge, Örtanungis
Skelderriken och Rattagatt en del av dess skatter,
och ut fortfarande lägga fiskarna därifrån ut sina
nät på det blåa djupet — men de gamla tiderna
ända och den stannvinnande prägeln över det
livligt pulsrande livet i många fiskeläge med
sin krokiga inslag av många stor från skilda orter
— hör för alltid till en prunkande tid.

Den lilla fiskerimuseas historia, som går tillbaka
till 1830-talet, utgör en vittnesbörd om befolkning-
ens tränga iver och strävsamhet och den fram-
ända, som sedan gammalt kunnat se att denna
byggd, ty ha varit för dess moderna om- och ut-

15. Byggnad, vilken avslutats i dessa dagar, är en verk
av bygdebefolkningen, vilken har för en del
sedan fått en lämplig plats för en fiskshamn,
skyddad som den skulle bli av utan för mot
stormar skyddande färv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15.

2310

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Emil Norderman*
 Härad: *Pjäres* Adress: *Svenstorp Skof*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af: *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1928* Född år: *1848 i Västra Karup*

16.

Barndops-
seder.

Uppteckningen rör *Barndops seder under 1800-talets*
mitt.

2310

Sorts. p. sid. 10.

Intärfade det någon gång, en liten värld med
 borgare behagade lyckliggöra det unga paret med sin
 närvaro, innan den erhölet "officiell" tillåtelse där-
 till, klev den för tidiga lyckan i någon mån grum-
 lad, då pjärsingmannen en vacker dag infann sig
 i deras hem för utkrävande av den s. k. "rompeskatten",
 belöande sig till en summa av 9 daler.

Gammalt skroth var man ej främlande för på den

tiden. Salunda fick inte solen skina först på den
 lille nyfödda, ty det medförde qulag för att lili sol bränd.
 Den lilles första dräkt skulle vara en förut be-
 ordnad tyg, ty annars skulle barnet en gång bli en slö-
 sare o. s. v. På den nyföddes första påsken skulle dop-
 akten försiggå. Då gudmodern tog emot barnet,
 lade hon en speciell sändelse under kinden, knäböjde på
 en pall, sa ut läste "Eder vår" och "Välsignelsen". Efter
 avslutad lek, vände hon sig till barnets föräldrar med
 orden: "I Ederns, Sonens och Den helige Andes namn
 frågar jag Eder: Vad skall detta barn heta?" Sedan
 gudmodern mottagit barnet, lämnade hon det ej åt
 någon annan förrän efter dopet. Efter den heliga ak-
 tens slut offrade först gudmodern till prästen och
 Klosteren, varefter hon ställde sig utanför kyrka-
 kanten och lade

Skriv endast på denna sida!

en nådduk över barnets

13.

huvud för att i denna mottaga fadderbåken. Fadder-
karna skulle liksom gudmodern först "öppra" till präst
och kloster och därefter till barnet. Först efter hem-
komsten från kyrkan överlämnade gudmodern den
dyrbara skatten åt dess mor och far med orden: "Här
lämnar jag en Gud barn i stället för en hedning"
Någon tids efter barnbäret - dock ej gärna senare
än en månad - följde "kyrklagningen" och in var
desse ord en mor ej gå utan för sitt barns äger, ty
så kom där "ont vid" henne och barnet. Om en mor
ignorerade denna gamla tradition och besökte ^{amat} en hem
för sin "kyrklagning", blev följden därav den, att
man i hemmet därefter ofta kom att slå sönder psalmen.

Efter hemkomsten från kyrkan lade modern
sin psalmbok under barnets huvudskulle för att
denna gång skulle bli en flitig kyrkobesökare.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Emil Hjörman

Härad: Bjäre

Adress: Torstenssonsgård

Socken: Västra Karup

Berättat av: Christina Nilsson

Uppteckningsår: 1928

Född år 1848 i Västra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19.

Drak skatt.

Uppteckningen rör

I Ramsjö, Västra Karup i en därtillades befintlig skogs-
dunge "Åsbo" fanns en gång en stor, flat sten, om
vilken de gamle visste berättat, att i stenen omedel-
bara närhet berann gus om Krållarna. Man drog
därav den slutsatsen, att det måste finnas en skatt
förvarad under stenen. Man sökte därför flitigt
för en gammal Klot Karus, vilken också anlände
till platsen medförande en slagkarta, med vilken
hjälps hon lyckades utforska, att det under stenen
fanns en skatt bevarad av en drake. Gårdens
drängar började då gräva omkring och under

2310

Skriv endast på denna sida!

II

Stenen för att söka efter den åtrådda skallen —
 och för att kunna sig tryggare under arbetet med —
 för de även skjutsapen ^{samt} för att skjuta draken,
 ifall han skulle vilja försvara sin skatt. Men gräv-
 de och grävde, dock utan att finna — men i den kvät-
 leu hörd man från gården gervärsstou leorta från
 stogen. Huruvida draken blev skjuten och skat-
 ten därefter funnen — därom berättas intet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

2310

ACC. NR.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Emily Sörman

Härad: Bjäre

Adress: Sverstorp Skof

Socken: Västra Karup

Berättat Christina Nilsson

Uppteckningsår: 1929

Född år 1848 i Västra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21.

2310

Uppteckningen rör

En gammal elak gumma - trollgumma - kom en dag in på en gård och bad att få brännvin. Men husbonden på gården svarade henne så: "Jag skulle haft bra mycket brännvin, om du skulle fått något därav." I förtrydelsen däröver för-
trollade hon mjölken på gården, så att den stral-
efter den blev i slagen i skålar, låg i chopp.

trollgum-
ma för-
trollar mjölk.

- och kar.

Så en annan gård kom en gammal gumma
och bad att få mjölk, vilket dock nekades henne.
Gumman förtrollade då korna på gården, så att
mjölken blev dålig. Någon tid senare besökte

Skriv endast på denna sida!

II Hon åter såg sin gård. Husbodern blev då förargad
på henne för hennes brott och slog henne där
för i ansiktet, så att näsan blödde, och blod rann
när på golvet. Detta för att gumman inte skulle
kunna trolle mera. Hon ville gå Rasta sig ner
på golvet för att plicka upp blodet, men husbodern
hindrade henne därifrån och sa till henne: "Trolla
du nu mer om du Kan!"

ACC. NR.

Landskap: *Skåne* Upptecknat af *Ernst Boderman*
 Härad: *Pjäre* Adress: *Venstads Kloof*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1939* Född år *1898 1/2 i Västra Karup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23.

2310

Uppteckningen rör

Vid Enusjöstrands fiskeläge Västra Karup,
 sattes i en stuga sedan en t.m. under pågående
 sillfiske några fiskerullbar och upplivade
 sirmena med en p. R. gylt, d. v. s. kaffe och brän-
 vin tillsammans. Då sade en av bilskepparna
 till en annan av dem, som någon tid förut i stäm-
 melsbågen hade en del av sina sillgarn, med andra
 andra påmindt om att få av sina garn: "Ja, det
 kunde du gärna, men det skall aldrig hända
 mera". Någon stund därefter cyklade samma
 bilskeppare: jag sitter lika säkert vid rodet

Otycks-
vårset.

Skriv endast på denna sida!

II
i min leat-pond vid min fars lerdända."
En plund benare gick på enliga fiskare men
till stranden, där man ännu höll på med att plunda
sitt av garnen. Då hörde man ett plötsligt ut
från hamngården ett högt vördrop, liksom de
det, då en människa håller på att drunkna.
När av fiskarna skyndade då dit ut för att
rädda den nötdrån och främs bland dem
den ena nämnde övermodige lutskepparen
trots noggranna undersökningar fann man en
därute någon, som var i fara att drunkna - ej
heller på enad man någon benare. En vecka där
efter var en iltid den nämnde skepparen
med sin fiskeribåt och åtta mans besättning
färdte en annan leat ute i en hård storm för att
hämta sin pillgarn. På grund av stormens
raseri och de svåra berollsjarna nödgades
man slutligen vända med sin öppna leat

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24.

2310

III.

för att söka nå land, men under hemfärden
nedbröts den första ännu låten av krollsjö-
arna och gick till botten med man och åst.

Fiskeförföringen påte den tragiska hän-
delsen i samma band med det nödrof man hört
vid fiskeläget några dagar tidigare — det hade
varit ett varsel. Varning? Men ändå.

Repparen hade blivit straffad för sin övermod
— så tolkade man det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25.

2310

ACC. NR.

Landskap: *Skåne* Upptecknat *Emil Lindman*
 Härad: *Pjäre* Adress: *Lönstorp Hög*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26.

2310

Uppteckningen rör

Om en person gick till kyrkan påskdagen, och såg
 innan dess lagt en ägg - det första en kyrkling vänt
 denna ovetande i hans ficka, så skulle han i vid
 kyrkan kunna få se en trollkäring komma
 ner i vid denna under hennes återresa från
 Blåkulla färden.

Se hävta
påskdagen.

En allmän sed i norra Pjäre var
 en bekrejel: Kvast, grissla och rakka. Skär-
 torsdagskvällen från sin plats i ett garvstom
 skulle bäddas in för en trollkäringar skulle
 kunna sjåla dem för sin resa till Blåkulla
 Skärtorsdagskvällen.

Samma
grisslor
skärtorsdag

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

Landskap: *Skåne*Upptecknat av *Emil Görman*Härad: *Pjärs*Adress: *Grönslöf Höf*Socken: *Västra Karup*Berättat av *Christina Nilsson*Uppteckningsår: *1928*Född år *1848* i *Västra Karup*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27.

2310

Uppteckningen rör

Min mors (f. 1848) farmor och farfar, Perstin- och Ekbo Görman, (V. Karup) åkte en vintersida i släde till kyrkan. Under vägen de råkar hästen spaska till en vid vägen stående gammal kvinna. Hon föll omkull i snön av plaget, av vilket en blodande sår uppstod och några blodfläckar ersatt sig på hennes vadmalskjärtels vita lärfl. Skoning. Efter någon tid dog kvinnan. Vid nämnda olycka tillfälls blev Perstin G., som då var i havande tillstånd, mycket förskräckt och utstötte bröda rop

Biot botar
Iyte.

Skriv endast på denna sida!

II När hans barn blivit född, plågade det stundom
skrika i tunnan utan att modern förmådde beruga
det till tystnad. Då Rouens föräldrar på den tiden
kunne ännu söka erhålla blod av de ovan nämnda
blodfläckarna. De begåro sig då till den döda hant.
Sånt fingo genom uppblötning med vatten något
av det inorkade blodet från de nämnda blodfläckarna,
och detta gäro de det lilla barnet att dricka. Efter
den dagen, berättade de gamle, upphörde barnet
med de långvariga skriken.

ACC. NR.

Landskap: *Malmö* Upptecknat av: *Emil Nordman*
 Härad: *Bjäre* Adress: *Stenstorp Hörs*
 Socken: *Västra Karup* Berättat av: *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

2310

Uppteckningen rör

En mar. vilkens barn får utslag eller "man"
 skulle tignade gå till en gård och skära en stycke
 fläsk - med en husflock teg - och sedan steka
 fläsket hemma med en stekflod och smörja
 karusell Kropp. Var det en flicka, som skulle betas,
 skulle med en till en gård, där husmoderens fästa
 barn varit en pojke - och tvärtom.

Mot utslag

ACC. NR.

Landskap: *Skåne*Härad: *Bjäre*Socken: *Västra Karup*Uppteckningsår: *1929*Upptecknat av: *Ernst Söderman*Adress: *Stenstorp Höf*Berättat af: *Christina Nilsson*Född år *1848* i *Västra Karup*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV*30**2310*

Uppteckningen rör

Och en karus hade fått utslag i huvudet, kunde mo- *Mot ut-*
 derståfångade och taga något skumfett från en udd *sterg.*
 långt från Rökande gleyta sand med gullet suar-
 ja karusets huvud - och då skulle utslaget för-
 evinna.

En tid var, ett kvinnliga faddrar för
 karusets led en silverpeng i sin ena sko -
 ena för en det döpta karus g skulle få på
 neder på Kroppen.

Fadderpeng
i skor.

ACC. NR.

Landskap: *Malmö*Upptecknat af *Emilj Toderman*Härad: *Påre*Adress: *Spensborgs Kof*Socken: *Västra Karup*Berättat af *Christina Nilsson*Uppteckningsår: *1929*Född år *1848* i *Västra Karup*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31.

2310

Uppteckningen rör

Fiskaren Nils Persson i Måsinge, Västra Karup, som
 en år fått dålig fiskalycka, trodde, att en ond karling,
 som kallades "Minsan", gjorde något ont vid bäcken,
 varför han lät skjuta med en silverkula i denna
 för att han åter skulle få god fisketur.

För friske-
tur.